

Nr 147.

Av herr **Lindahl**, *angående företagens skyldighet att anmäla driftsnedläggelse.*

Tryggandet av landets folkförsörjning står just nu i ännu högre grad än tidigare i första planet för de samhälleliga strävandena. I försörjningsfrågan spelar ju tillgången till arbete en framstående roll och det är ett stort samhällsintresse att medborgarna erhålla en kontinuerlig inkomst, eller att i vart fall avbrotten i inkomsterna genom arbetslöshet bli så få och korta som möjligt.

För att här uppnå bästa resultat böra alla krafter som i detta avseende kunna ha betydelse samarbeta.

För vinnande av större planmässighet i överflödig arbetskrafts förflyttning liksom om så är görligt för förhindrande av påtänkt driftsnedläggelse borde företagen ha skyldighet att i god tid till statliga och kommunala myndigheter göra anmälan om när ett företag ämnar stoppa driften, antingen det nu gäller ett längre avbrott i densamma eller definitiv nedläggning.

Jag betvivlar inte utan att i viss utsträckning dylik anmälan redan lämnas men fall inträffa då nyheter av detta slag, vilka djupt ingripa i arbetares och anställdas men även i kommunernas liv, förmedlas genom någon notis i tidningspressen vilken inflyter ganska omedelbart före det datum då driften stoppas för alltid. Detta kan ändå gälla företag som sedan många årtionden tillbaka varit i verksamhet. En ordning av omskriven beskaffenhet kommer helt naturligt att försvåra de åtgärder till mildring av den hårda övergångstiden som nu kan vidtagas av de statliga eller kommunala organen. Uraktlåtenheten att anmäla driftens nedläggning kan äventyra eventuella anordningar för åtminstone provisoriskt fortsatt drift, då företagen kanske på ett tidigt stadium sålt rättigheterna till tillverkningen åt annat håll. Även omplaceringen av arbetare, vars ålder inte är högre än att sysselsättning inom andra företag kan erhållas, försvåras genom att anmälan om deras entledigande inte i tillräckligt god tid ingått.

De här påtalade förhållandena ha utförligt behandlats i rationaliseringsutredningens betänkande, vilket också utmynnar i förslag om företagens skyldighet att anmäla driftsnedläggning. I bilaga C i betänkandets del I heter det i § 2 om förslag till förordning följande: »Beslutar arbetsgivare, som driver industriell verksamhet, att helt eller delvis nedlägga driften vid ett arbetsställe eller med avseende å densamma genomföra annan åtgärd, som leder till ej blott tillfälligt avskedande av arbetare och anställda, åligger det honom, därest minst femtio arbetare och anställda kunna antagas bliva berörda av åtgärden, att om sitt beslut ofördröjligen eller senast tre

månader före det avskedandena börja verkställas göra anmälan till vederbörande huvudkontor inom den offentliga arbetsförmedlingen, som har att vidarebefordra anmälningen till socialstyrelsen, eller, därest arbetsgivaren med hänsyn till företagets ekonomiska intressen anser anmälan ej böra komma till allmän kännedom, direkt till socialstyrelsen. Tillika skall arbetsgivare i fall här avses vara skyldig att på begäran av socialstyrelsen meddela de uppgifter, som kunna erfordras för fallets bedömande.»

Undertecknad motionär anser att här berörda fråga just nu har den allra största aktualitet. Tidsförhållandena ställa bestämda krav på att folkförsörjningen fungerar så friktionsfritt som möjligt. Jag tillåter mig därför föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till riksdagen i anslutning till vad rationaliseringsutredningen anfört angående företagares skyldighet att anmäla driftsnedläggelse.

Stockholm i januari 1940.

Lars Lindahl.